

Dre, og Kone og Børn faae det, naar Forsøgeren har været i en anerkjendt Sygekasse i 3 Aar, for ingen Ting. Der er Amter, hvor man slaar ind paa en lignende Vej; i Frederiksborg Amt faae de ogsaa fri Kur og Pleie paa Hospitalet. Jeg kunde altsaa ønske, at Staten gav sit Tilskud, og Kommunerne gav fri Kur og Pleie. I saa Henseende ville vi altsaa blive i det indflaaede Spor. Naar jeg skal se paa, hvad der er muligt, er det Alt, hvad jeg tør tillade mig at haabe. At jeg, naar jeg skulde angive det, jeg kunde ønske som mit Ideale, maatte gaa langt videre, er en Selvfølge. Jeg anerkjender saa fuldt som Mogen, at de, der staa udenfor, ere de Fattigste, Daarlige og uheldigste Stillede. Derfor maa vi tage noget Hensyn til den Adresse, der er kommen herind fra henved 7—800 Sygekasser og understrevet af over 50,000 Medlemmer, om man end ikke kan gaa den Vej, de foreslaa, nemlig at Staten skal overtage alle Udgifterne ved Helbredelsen. Jeg tænker ikke paa de smaa Kommuner, men paa Amtskommunerne og de større Kjøbstadkommuner; selvfølgelig kan det ikke være Landkommunerne, der skulle udrede Kur og Pleie. Altsaa siger jeg, at naar den første ærede Taler synes at have opgivet alt Haab om at faa en Lov ud af dette Forslag, og mener saa at sige kun at arbejde for Fremtiden, saa skal jeg ganske vist ikke ubtale nogen Mening om, hvorvidt vi ville faae en Lov eller ikke i Aar, men jeg vil i hvert Fald ønske, at man vilde gjøre et lille bitte Skridt frem, og naar man gjør et saadant Skridt fremad, vil jeg gjerne yde mit Bidrag dertil, selv om det, der naaes, er langt fra mit Ideale. Med Hensyn til det egentlige Ideale er jeg bestemt imod, at Staten skal overtage Kur og Pleie. Jeg mener, at den Side af Sagen, Kur og Pleie, maa blive Kommunerne's Sag, maaste med Understøttelse fra Statens Side. Men ellers er jeg ikke uenig i, at den Uformuende maa have Helbredelsesmidlerne frit med en vis Begrænsning. Jeg anerkjender det Arbejde, som Kommissionen og den ærede Minister have foretaget, og jeg mener, at det er et godt Grundlag at arbejde videre paa.

P. Pedersen: Naar den ærede sidste Taler gaar saa vidt, at han vil, at Kommunerne skulle yde Kur og Pleie og Sygehjælp til Medlemmerne af Sygekasserne, kan jeg gjerne følge ham i saa Henseende; jeg mener ikke, at man paa nogen Maade kan undlade at lade Kommunerne yde deres Bidrag dertil enten paa den ene eller den anden Maade. Men da Forholdene ere forskellige i de forskellige Egne omkring paa

Landet, er det ogsaa ganske naturligt, at vi her se paa Sagen med forskellige Bine og have forskellige Meninger om, hvorledes Loven vil virke, eller hvilken Trang der er til Loven. Hvis Forholdene vare overalt, som de ere i Frederiksborg Amt, vilde der egentlig ikke føles nogen Trang til en Lov som denne. I Frederiksborg Amt ere Forholdene ordnede saaledes, at der findes 5 Sygehuse spredte omkring over hele Amtet, og Enhver, der yder et Bidrag til Amtsreparationsskatten enten i Penge eller i Arbejde, har Ret til frit at lægges ind paa Sygghuset i 13 Uger, Mand, Kone og Børn. Det er i det Hele taget en meget demokratisk Indretning. Saaledes hændes det ikke saa sjældent, at Gaardmænd og deres Koner samt Tyende blive lagte ind paa Sygghuset, navnlig under vanskelige Forhold, naar der skal foretages Operationer eller lignende Tilfælde, er det ikke saa sjældent Tilfældet. Derfor vil jeg ikke anse det for saa meget farligt eller byrdefuldt, som den ærede første Taler mente, at Amtskommunerne eller Amtterne skulde oprette saadanne Sygehuse. Dermed vilde Beboerne spare Løgehonorar, de vilde saaledes have Løgen billigere, de vilde have Medicin billigere, og de vilde faae Dyhold paa Sygghuset, saa at de ikke paa nogen Maade kunde faae en saadan Pleie, en saadan Behandling, i deres Hjem. Derfor anser jeg det for nødvendigt, at Kommunerne enten paa den ene eller den anden Maade yde Hjælp til Sygekasserne, ellers vilde Frederiksborg Amt blive aldeles forurettet, hvis dette Bidrag skulde ydes af Statskassen, og Kommunerne ikke skulde have Noget for det Bidrag, de yde deres Syge. Naar Kommunerne, saaledes som det sker i Frederiksborg Amt, yde baade fri Kur og Pleie, Medicin og Sygehus, er 3 à 4 Kr. om Aaret ikke saa ganske lidt. Det har viist sig i Frederiksborg Amt, at det meget godt slaar til som Medlemsbidrag i Sygekassen, og at det er et passende Bederlag for den Tid, Manden eller Konen ligger paa Sygghuset. Jeg tror derfor, at vi helst maa staa ind paa denne Vej og komme dertil, at der bliver oprettet saadanne Sygehuse omkring i Landet, hvor navnlig den fattige eller mindre formuende Del af Befolkningen kunde faae fri Kur og Pleie; det vilde være langt heldigere, end om de skulde have fri Pleie i Hjemmet, da Mange dog ikke der kunne faae en saadan Pleie, som de trænge til i Sygdomstilfælde. Det har ogsaa Betydning for Kommunerne, thi det er givet, at naar haarde Sygdomme falde paa en Familie, vil den snart hjemfalde til Fattigvæsenet. Hvis den derimod reddedes i rette Tid ved at faae en